

quietament adv. Amb qui-
etud, d'una manera qui-
 quiete



quietisme m. Doctrina d'al-
 guns místics que fa consistir
 la summa perfecció en la
 contemplació passiva de Déu
 i els seus atributs. || Inacció,
 apàtia

quietista m. if. Partidari del
 quietisme

quietud f. Qualitat de
 quiet, absència d'agitació,
 d'agitació, ^{de} tropell, etc. sa